

Sygn. akt IV KK 124/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie A. M. (M.) skazanego za czyn z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 23 czerwca 2021 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 18 lutego 2019 r., sygn. akt III K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do skazanego A. M. i
w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w R. do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

A. M. został oskarżony o to, że:

- w dniu 29 listopada 2017 roku w C. posiadał, wbrew przepisom ustawy, środek
odurzający w postaci 5,537 gramów suszu marihuany (ziela konopi innych niż

włókniste), przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

- w dniu 28 listopada 2017 roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił A. N. środka odurzającego w postaci 2 gramów suszu marihuany (ziela konopi innych niż włókniste), przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Prokurator Rejonowy w R., w trybie art. 335 § 1 k.p.k., wystąpił do Sądu Rejonowego w R. z wnioskiem o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego w stosunku do A. M. i wymierzenie mu - za zarzucone mu czyny - uzgodnionych z nim:

- za pierwszy z wymienionych czynów – kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej wynosi 30 złotych - na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

- za drugi z wymienionych czynów - kary grzywny w wysokości 70 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej wynosi 30 złotych - na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

- kary łącznej grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej wynosi 30 złotych,

- przepadku zabezpieczonego środka odurzającego (art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii),

a ponadto o zasądzenie kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2019 r., sygn. akt III K (...), Sąd Rejonowy w R.:

- uznał oskarżonego A. M. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu wyczerpującego znamiona ustawowe występkę z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę grzywny w

wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 30,00 (trzydziestu) złotych,

- uznał oskarżonego A. M. za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu wyczerpującego znamiona ustawowe występku z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 30,00 (trzydziestu) złotych,

- na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w miejsce orzeczonych wyżej kar grzywien wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 30,00 (trzydziestu) złotych,

- na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 5,537 gramów poprzez zniszczenie;

- na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu A. M. na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania od dnia 30 listopada 2017 r. godzina 11.22 do dnia 1 grudnia 2017 r. godzina 18.28, przy czym stwierdził, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny i uznał karę grzywny za wykonaną do 4 (czterech) stawek dziennych.

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcia dotyczące innych oskarżonych oraz w przedmiocie kosztów procesu.

Od powyższego orzeczenia żadna ze stron nie wywiodła zwyczajnego środka zaskarżenia. Został on natomiast zaskarżony kasacją wywiedzioną przez Prokuratora Generalnego, na korzyść A. M. (w całości), który zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, tj. art. 343 § 5 k.p.k. w zw. z art. 117 § 1 i 2 k.p.k., polegające na wydaniu wobec A. M. na posiedzeniu, pod jego nieobecność, wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, w sytuacji gdy zawiadomienie o terminie

posiedzenia wysłano na inny adres niż wskazał oskarżony, wskutek czego naruszono jego prawo do obrony wynikające z art. 6 k.p.k.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja, z przyczyn wskazanych poniżej, okazała się oczywiście zasadna (art. 535 § 5 k.p.k.).

Zgodnie z art. 343 § 5 k.p.k. w posiedzeniu, na którym sąd rozpoznaje wniosek złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., mają prawo wziąć udział prokurator, oskarżony i pokrzywdzony. W myśl zaś art. 117 § 1 k.p.k., uprawnionego do wzięcia udziału w czynności procesowej zawiadamia się o jej czasie i miejscu, chyba że ustawa stanowi inaczej. Przepis art. 117 § 2 k.p.k. stanowi z kolei, że czynności nie przeprowadza się m.in., jeśli osoba uprawniona nie stawiała się, a brak dowodu, że została o niej powiadomiona.

Odnosząc powyższe unormowania do realiów niniejszej sprawy należy stwierdzić, że posiedzenie w przedmiocie rozpoznania wniosku prokuratora wyznaczono na dzień 14 lutego 2019 r., zaś zawiadomienie o tym posiedzeniu wysłano oskarżonemu na adres R., ul. R. (wcześniej na ten adres przesłano też wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k.), choć oskarżony takiego adresu nie wskazywał i nigdy pod tym adresem nie mieszkał. Oskarżony będąc przesłuchiwany w dniu 1 grudnia 2017 r. podał jako adres zameldowania, zamieszkania i adres dla doręczeń: w C., ul. R.. Mimo, że zawiadomienie o miejscu i czasie posiedzenia wróciło z adnotacją „nie ma takiego numeru” (z analogiczną adnotacją zwrócono wniosek prokuratora o skazanie bez rozprawy), zaś oskarżony na posiedzenie w dniu 14 lutego 2019 r. się nie stawił, sąd procedował na tym posiedzeniu, po czym w terminie „publikacyjnym”, tj. w dniu 18 lutego 2019 r. (o tym terminie nikogo nie zawiadamiano), wydał – uwzględniając wniosek prokuratora – wyrok skazujący. Oskarżony nie był obecny na posiedzeniu, na którym ogłoszono wyrok.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że w badanym postępowaniu doszło do rażącego naruszenia art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 343 § 5 k.p.k., a w konsekwencji także do rażącej obrazy art. 6 k.p.k. Oskarżony nie został bowiem skutecznie zawiadomiony o terminie posiedzenia, w którym miał prawo wziąć udział, a mimo to posiedzenie to zostało pod jego nieobecność przeprowadzone i zwieńczone wydaniem wyroku skazującego. Wskazane uchybienia bez wątpienia mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem oskarżony został pozbawiony możliwości zaprezentowania swojego stanowiska w trakcie posiedzenia, w tym ewentualnie cofnięcia swojego oświadczenia o wyrażeniu zgody na warunki skazania.

Wobec tego doszło w niniejszej sprawie do zaktualizowania się podstawy kasacyjnej z art. 523 § 1 k.p.k., co skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku w odniesieniu do skazanego A. M. i przekazaniem sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R..

Procedując ponownie, Sąd Rejonowy skieruje sprawę na posiedzenie, tym razem prawidłowo zawiadamiając o nim wszystkich jego uczestników.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.